

Preek Handelingen 8:4

- Schildwolde, 8 mei 2016
- Kees van Dusseldorp
- moederdag / doop / zondag vervolgde kerk / kidzklup

Liturgie:

thema: *Zelfs het kwade moet het goede helpen.*

**** komen**

votum en groet

Ps.136:1,7,8,18,21

**** buigen**

wetslezing

Gz.156

doopformulier 3

OpwKids 185 *De Here zegent jou*

gebed

**** horen**

lezen: Hand.7:58-8:8

Ef.6:10-20

Ps.56:1,3

kindermoment

Gz.28

preek Hand.8:4

**** vieren**

Gz.118

**** delen**

gebed, afgesloten met

Opw.436 *Onze Vader*

collecte: Open Doors

**** gaan**

Ps.108:1,2

zegen

Gemeente van Christus,

#1

Ik ben Athraa, 23 jaar en kom uit Karakosh in Irak. Ik studeerde Engels aan de universiteit, als enige van het gezin. Ik heb vijf zussen en drie broers. Onze familie bezat een eigen huis. We huurden het en hadden veel vrijheid. We konden het inrichten zoals wij dat wilden. Ik ging in die tijd wel naar de kerk, maar ik was niet heel erg actief. Maar toen kwamen de extremisten van ISIS. Zij namen alles in beslag en we moesten vluchten. We dachten dat het maar voor een paar weken zou zijn. Maar inmiddels is het al twee jaar geleden.

#2

We woonden eerst in een kleine tent en later een sportcentrum. We zaten met negen personen in één tent. 's Nachts konden we niet slapen vanwege het lawaai. Het was rampzalig. Nu wonen we in huizen die gehuurd worden door de kerk. De vluchtelingen wonen met drie of vier families in een huis. Ze moeten alles met elkaar delen: de badkamer, de keuken enzovoorts. Dat is best lastig. Mensen uit een andere familie zijn anders dan jij. Ze denken anders en hebben andere gewoonten.

Toch is de ontheemding een zegen, omdat het mijn leven heeft veranderd. Ik sloot mij aan bij een Bijbelstudiegroep in het vluchtelingenkamp. Daar heb ik Jezus echt leren kennen.

#3

Ik ben van mezelf bepaald niet geduldig. Ik wilde dat alles gebeurde zoals ik dat wilde. Nu heb ik geleerd om mensen te vergeven als ze me pijn doen in het dagelijks leven. Ik heb nu vrede in mijn leven en in mijn hart. Ik weet nu dat God bij mij is en dat is het allerbelangrijkste.

Ik begrijp nu het plan dat God met mij heeft. Ik denk na over de vraag wat God van ons vraagt. Ik vraag me niet af waarom God mij dit heeft aangedaan. Nee, God wil ons geen pijn doen. Hij spreekt tot ons. Wij moeten luisteren en Hem vertrouwen. Dan zal ons niets slechts overkomen. Zelfs als ze ons ons land ontnemen. Materiële dingen, het huis, ons geld: deze dingen zijn niet belangrijk. We hebben maar één leven. En we krijgen dat leven vanwege Gods liefde.

#4

Irak staat op nr 2 van de ranglijst christenvervolging van Open Doors. Hier op het kaartje zie je de vijftig landen in de wereld waar de vervolging van christenen het meest hevig is. Ik heb een blauwe cirkel om Nederland gezet.

Op de KidzKlup ging het een paar weken geleden over christenen die vervolgd worden. Toen is het verhaal gelezen van Layla uit Tadzjikistan, die kaal geschoren werd door haar broer en neven. Sommige kinderen zeiden toen: we weten niet of wij het wel zouden volhouden om dan christen te zijn.

Samen met de Kidzklup heb ik de kerkdienst van vanmorgen voorbereid. Officieel is het over twee weken de 'zondag van de vervolgte kerk'. Maar wij geven er vandaag al aandacht aan. Het is belangrijk om te weten dat veel christenen in deze wereld vervolgd worden. Zodat we voor ze kunnen bidden. Zodat we zelf ook dankbaar blijven voor de vrijheid waarin wij leven.

Maar er is nog een andere reden om aandacht te geven aan de vervolgte kerk. Omdat wij van hen iets kunnen leren. Ik ben ervan overtuigd dat God ons iets leert in de vervolging van zijn kerk.

#5

Daarvoor schakelen we over naar Jeruzalem. Hier een beroemd schilderij van James Tissot die probeerde het stadsaanzicht van Jeruzalem uit de tijd van Jezus vast te leggen. Hier in Jeruzalem is de eerste christelijke kerk ontstaan, na de uitstorting van de Heilige Geest. Honderden, duizenden joden erkenden Jezus als de beloofde Messias. En er kwamen steeds meer leerlingen. We lezen daarvan in het boek Handelingen.

Maar hier in Jeruzalem ontstaat ook de eerste vervolging van de kerk. Het suddert al een poosje. De leiders van het volk vinden alle aandacht voor Jezus Christus ongewenst en proberen de apostelen af te stoppen. Dat lukt niet. De spanning loopt op en komt tot een kookpunt rond het optreden van Stefanus. Als Stefanus zegt dat hij in de hemel kan kijken en daar Jezus ziet staan aan de rechterhand van God, dan houden de leden van het Sanhedrin het niet meer. Stefanus wordt gestenigd. En diezelfde dag nog wordt er een klopjacht gehouden. Het opgehitste volk maakt er een bijltjesdag van. Christenen zijn foute joden. Ze zijn een risico voor hun volk en voor hun godsdienst.

Veel christenen komen in de gevangenis terecht. Opvallend genoeg geldt dat in dit geval niet voor de apostelen. Het zal geen georganiseerde vervolging zijn geweest, die enige tijd duurde. Meer een uitbarsting van volkswoede na de terechtstelling van Stefanus. Het gevolg is, dat veel christenen hals over kop de stad verlaten. Ze vluchten voor het geweld. Op die dag raakt de kerk van Jeruzalem veel gemeenteleden kwijt. Gevangen of gevlucht. Mannen, vrouwen, gezinnen.

De kerk vervolgd en verstrooid. Dat roept vragen op. Christus zou toch zijn kerk vergaderen? Dat lijkt iets anders. En Christus zou toch zijn vijanden vertrooien? Is er eindelijk een gemeente, wordt die uit elkaar gejaagd. Is er een warme gemeenschap, vallen daar ineens grote gaten in. Hoe zit dat met de macht van Jezus Christus?

Op een andere manier spelen die vragen ook voor ons. Gaat Gods oordeel over de kerk in Nederland? Steeds verder wordt de christelijke traditie bij het grof vuil gezet. Steeds goddelozer wordt de manier waarop mensen met elkaar omgaan. Steeds gemakkelijker laten mensen de kerkdiensten aan zich voorbij gaan, steeds kleiner worden de kerken. Zit je wel in het goede verhaal? Of heeft de Islam de toekomst? Hoe zit dat met de macht van Jezus Christus?

Vervolging en verstrooiing geven veel ellende en nood voor christenen die ermee te maken hebben. Gevangen of gevlucht. Je zult het maar meemaken! Maar het stelt ook voor vragen over het werk van Jezus Christus.

#6

Maar... 'degenen die verdreven waren, trokken rond en verkondigden het woord van God'. In de dorpen en steden van Judea en Samaria kwamen mensen tot geloof in Jezus Christus. Het verhaal eindigt niet bij de vervolging en verstrooiing van de gemeenteleden van Jeruzalem. Want het is typerend voor een christen: je bent een getuige van Jezus Christus op de plek waar je terechtkomt.

Evangeliseren is soms erop uitgaan en mensen opzoeken die Christus nog niet kennen. Maar niet iedereen voelt zich daartoe geroepen. Maar iedere christen is wel geroepen om christen te zijn op de plaats waar je terechtkomt. Het wordt mooi beschreven in Handelingen. De gemeenteleden van Jeruzalem hadden er niet zelf voor gekozen om vervolgd te worden. Het overkwam hen. Maar het lot dat hen treft, wordt voor hen aanleiding voor nieuwe activiteit. 'Ze werden verdreven en raakten verspreid'. Dat overkomt hen. Het is iets passiefs. Maar dan pakken ze het ook op: 'ze trokken erop uit en verkondigden het woord van God'. Dat is actief.

Het gevolg is dat de christenen niet meer beperkt zijn tot die ene grote gemeente Jeruzalem. Maar dan raakt in twee provincies de naam van Jezus bekend. Judea en Samaria. Speciaal wordt ons verteld hoeveel impact de prediking van Filippus had in Samaria. Massa's mensen komen tot geloof en leren de blijdschap van Christus kennen. Dit is precies volgens het programma dat Jezus zelf aan zijn leerlingen had gegeven. Toen Hij naar de hemel ging zei Hij: 'De Heilige Geest zal over jullie komen en jullie zullen van mij getuigen in Jeruzalem en in heel Judea en Samaria en tot aan de uiteinden van de aarde'. Dat is precies wat er gebeurt. Doordat elke christen een getuige van Jezus Christus is.

Dat is geen keuze, of je wel of niet een getuige van Jezus bent. Met dat je Jezus erkent als Heer en Verlosser, ben je een getuige van Hem. Op de plek waar je terechtkomt. Soms zal dat blijken in woorden. Soms zal dat vooral duidelijk worden door je daden. Maar je bent een getuige. In je gezin, ook al gaan ze allemaal naar de kerk. In je buurt, ook al kennen de mensen je al heel lang. Bij je studie, ook al vinden velen het christelijk geloof achterhaald. Op je werk, ook al weten ze echt helemaal niets van de Bijbel. Op je sportclub, ook al doen velen daar niet aan God of gebod. Naar je collega's, die allemaal voor zich hun persoonlijke vragen en problemen hebben.

Zeker, je mag er opuit gaan. Je kunt je inschrijven voor een evangelisatieproject. Prima, ik weet zeker dat het je goed doet. En dat anderen erdoor met Jezus in aanraking komen. Maar ook als je er niet speciaal op uit gaat: je bent een getuige van Jezus. Je weet toch het een en ander van Jezus Christus? Je hebt toch je vertrouwen in God, ook al is dat misschien best aangevochten? Je weet je toch geroepen om een ander liefde te bewijzen, om je werk trouw te doen, om eerlijk te blijven? Op welke plek je ook terecht komt, je christen-zijn is geen jas die je ergens aan de kapstok hangt. Het is je hart. En dat komt eruit. In woorden en in daden.

#7

De gemeenteleden van Jeruzalem worden vervolgd en vertrooid. En daardoor groeit de kerk. Dat is een wonderlijke combinatie. Die iets laat zien van Gods wonderlijke manier van werken. Iets negatiefs, vervolging, wordt door God gebruikt voor iets positiefs, kerkgroei. Zelfs het kwade moet het goede helpen. Dat zet onze vragen en onze problemen in een ander licht. Hoe zit het met de macht van Christus? Nou, misschien moet je dan een andere kant opkijken? Misschien moet je naar de grotere lijnen kijken? Het lijkt alsof er verlies wordt geleden, maar uiteindelijk ontstaat er grote winst.

God weet uit verlies toch winst te halen. Zelfs het kwade moet het goede helpen. Werkt Hij altijd zo? Wel heel vaak. We hoorden het in het verhaal van Athraa, die omdat ze moest vluchten, veel bewuster christen werd en vrede vond midden in de belabberde

omstandigheden. We lezen het in het verhaal van de kerk van Jeruzalem. Vervolging leidt tot veel evangelisatie. We lezen het in het verhaal van Stefanus: als hij de dood in de ogen kijkt, laat hij zoveel liefde van Christus zien. Het is het patroon dat we vaker zien. Niet voor niets komt in de oude kerk het spreekwoord op: 'het bloed der martelaren is het zaad der kerk'. Als mensen worden vervolgd vanwege hun geloof, komt hun godsvertrouwen, vergevingsgezindheid en hoop aan het licht. Dat zet mensen aan het denken en brengt nieuwe mensen tot geloof.

Het zegt iets over de macht van God. Over de manier waarop Jezus Christus bezig is op aarde. Hij is in staat om het kwaad om te buigen naar iets goeds. Om iets negatiefs te gebruiken voor iets positiefs. Ik hoor het ook in verhalen van mensen. Hoe ernstige ziekte hen dichterbij de Heer brengt. Hoe de manier waarop ze met tegenslagen omgaan, respect afdwingt bij anderen. Hoe vluchten hen opnieuw bepaald heeft bij hun rijkdom in God. Hoe van een begrafenis een getuigenis uitgaat van de liefde van God.

Daarmee wil ik het kwade niet goedpraten. Of er een vroom sausje overheen gieten. Ziekte is slopend. Tegenslagen doen zeer. Begravenissen geven verdriet. Vervolging is fout. Vluchten is rampzalig. Maar toch heeft het in Gods beleid nooit het laatste woord. Onze Heer past ook het negatieve in in zijn plan. Zelfs het kwade moet het goede helpen.

Maar geldt dit altijd? Ik zie het vaak niet. Ik zie toch ook hoeveel schade er soms ontstaat? Hoe mensen kapot gaan door de problemen? Hoe zieken alle hoop verliezen? Ik heb toch ook geen antwoord op de vraag: 'wat is Gods bedoeling hiermee'?

Zo is het ook. Ik zie vaak niet wat voor goeds er uit kan voortkomen als mensen doodgeschoten worden. Zij zien het zelf ook niet. Het enige wat zij doen is: vasthouden aan Gods belofte en schuilen bij hun Heer. In het vertrouwen dat het werk van Christus doorgaat. Misschien moet je daarvoor inderdaad een andere kant opkijken.

#8

Hier heb ik een kaart waarin de verspreiding van het christelijk geloof is aangegeven. Paars zijn de landen die voor meer dan 50% uit christenen bestaan. Roze zijn de landen die tussen de 10% en 50% uit christenen bestaan. En grijs zijn de landen waar minder dan 10% christen is. Je kunt er natuurlijk allerlei vragen over stellen: wanneer reken je iemand als christen en hoe diep zit dat. Maar als je bedenkt dat heel deze christelijke wereld ooit begonnen is met één christelijke gemeente in Jeruzalem, dan raak je onder de indruk van het werk van de Heilige Geest.

Het programma dat Jezus zijn leerlingen schetste, is en wordt uitgevoerd: 'jullie zullen mijn getuigen zijn, te beginnen in Jeruzalem, en daarna in Judea en Samaria en tot aan de uiteindenden van de aarde'. Het is het refrein van het boek Handelingen: 'het Woord van God vond steeds meer gehoor. Mensen aanvaardden Jezus Christus als Heer en Verlosser en vonden het leven.'

Hier ligt een sleutel om iets te leren begrijpen van de macht van Jezus Christus. En van de richting van zijn beleid.

Het gaat God erom dat mensen het leven vinden door te schuilen bij Jezus Christus. Daaraan kunnen problemen bijdragen. Doordat je des te meer gedwongen wordt om je geluk en je kracht bij de Heer te zoeken. Doordat je je ambities moet opgeven en je eigen mogelijkheden moet inleveren. En toch moed en hoop ontvangt en liefde kunt geven. Omdat je schuilt bij Jezus Christus. Hij is je leven.

En het gaat God erom dat het Woord van redding steeds meer mensen bereikt. Op ongedachte manier. Door gewone mensen die als vader en moeder vertellen van Jezus. Door kinderen die in hun onbevangenheid prachtige dingen zeggen over God. Door gebrekkige mensen en door mensen met grote problemen. Door zieken, door verslaafden of door vluchtelingen. mensen die ernstig ziek zijn of zelfs door mensen die het offer van hun leven brengen. Het Woord gaat door. En het redt mensen.

Zelfs het kwade moet het goede helpen. Zo sterk, zo genadig, zo wonderlijk werkt onze God. Daarvoor is het belangrijk dat je afgestemd bent op dat goede. Wat is de richting van het beleid van Jezus Christus? Het Woord gaat verder en het schenkt mensen leven inclusief vrede, vrijheid en vreugde. Zelfs als de omstandigheden een heel ander beeld geven. Wie schuilt bij Christus ontvangt het eeuwige leven.

#9

Ik geloof dat God ons door de vervolgte kerk ook iets wil leren, zei ik in de inleiding. Dit zijn 19 mensen die vanwege hun geloof vervolgd worden. Hun namen en hun verhalen kun je vinden op de website van Open Doers.

We kunnen hen helpen. Door onze voorbede. Door onze bijdragen straks in de collecte. Maar zij helpen ons ook. God leert ons door deze broeders en zusters belangrijke lessen. Zij houden ons een spiegel voor. Ik wil drie lessen trekken: een les over het leven, een les over de kerk en een les over Christus.

Een les over het leven. Vervolgde christenen leren mij dat je leven betekenis krijgt in het grote verhaal van God. Als je gehoor geeft aan zijn Woord. Er zijn grotere waarden en belangrijker zaken dan gezondheid, gezelligheid en geluk. Deze mensen kennen het geheim van het leven: de vrede met God. Voor mij is het zaak om – in alle drukte en met alle welvaart – dat geheim niet te verspelen. En daarvan een getuige te zijn.

Een les over de kerk. De kerk is geen doel op zich. Het belangrijkste is niet dat alles in de kerk goed georganiseerd is. De kerk en de organisatie dienen een groter doel: de bewaring en verspreiding van het evangelie. Intern en extern. Dat mensen Christus leren kennen. Steeds meer en steeds weer. Voor mij is het zaak dat ik – bij alle organisatorische en praktische dingen – gericht blijf op mijn Heer en mij laat meenemen in zijn beweging.

En een les over Christus. Hij gaat door met zijn kerk. In de 1^e eeuw, maar ook in de 21^e eeuw in Nederland. Ook door verstrooiing heen vergadert Hij zijn mensen. Ook door alle menselijkheid, zonde en tegenwerking heen, trekt Hij zijn plan. Dat toont zijn macht, zijn genade en zijn liefde. Voor mij is het zaak dat ik – juist in alle kerkelijke ontwikkelingen en vragen – Jezus Christus blijf aanbidden als de Heer van de kerk.

Amen